

314

Годова за
печатъ

ЧИСТА МИСЪЛЪ!

9 години.

32 лекция на общия окултенъ класъ, държана на

2.IV.1930 год. Изгрьвъ.

2

Отче нашъ.

Чете се темата: Моята прѣдстава за Бога.

Единъ культуренъ питникъ, носилъ едно шише съ медъ въ гората съ маймунитѣ. Отворилъ шишето, обркъналъ съ прѣститѣ си, близналъ, маймуната го гледа, той, за да я възлѣже, бърка въ шишето съ прѣста си, прави движения, като че се каже по тѣлово, послѣ близва. Прѣкъ бърка и така залѣгва маймуната. По едно врѣме той задремалъ, маймуната слѣзла отъ дървото, задигнала шишето, залочнала да бѣже и да се каже. Следъ туй намазване дошло нейното нещасие: нострунали се венчикитѣ мухи. Сега много пъти ние намираме таково медено шише. Казване: ащо идатъ, нещастията, има ли нѣщо лошо въ меда. Нѣкой пътъ питатъ хората, ащо идатъ нещастията. Когато не знаешъ едно нѣщо, какъ да го употребишъ, идатъ нещастията. Този сѣциятъ питникъ рѣсправя друго. Той ималъ часовникъ съ златна верижка, като заспалъ другтъ пътъ маймуната му задига и часовника, качва се на дървото и тя ходи и носи часовника, но не знае употреблението, питаъ: този часовникъ каква полза ще донесе на тази маймуна. Ако цѣлъ животъ тя носи този часовникъ каква полза ще ѝ принесе, какво ще научи. Послѣ той ималъ ботуши, извадилъ ги, намазалъ съ медъ обуцата откѣтрѣ и пакъ задремалъ. Тя слѣзла и турила обуцата. Сега друго нещастие дошло, че не може да се качи на дървото. Той я настига, хваца я, взима си часовника и я занася въ Европа като експедиляръ. Ние съврѣменнитѣ хора много пъти мязаме на тѣзи маймуни. Всѣка идея въ свѣта, когато човѣкъ не знае нейното употребление, нейното приложение има на тази маймуна. Нѣкой че каже: магамъ ли на маймуна, какво подразбирате подъ маймуна. Подъ маймуна разбираъ едно същество, което не разбира остинските отношения на нѣщата. Въ маймуната има толкова заложби, колкото у човѣка, само че не се развити. Ако маймуната изслѣдваме по духовенъ начинъ, ще видите, че има условия да се прояви, но нѣма тия органи. Външно човѣкъ се отличава отъ маймуната, но вътрѣнно по заложбитѣ, които съдържа, сѣцината е една. Азъ ви привождамъ този примѣръ, казватъ: отъ насъ гениални хора не може да станатъ, като грешници ще си умремъ. То е една лѣжлива идея. Човѣкъ като грешникъ може да умре, но като грешникъ не може да остане. Защо дървото като дърво въ огъня ще го туримъ но като дърво въ огъня не може да остане, то ще изгори. Човѣкъ, като умрѣ грѣшникъ не може да остане. Сега туй си вървания. Казвамъ вѣчниятъ огънь който е опрѣдѣленъ за грѣшницитѣ и вѣчниятъ огънь си има край. И вѣчността има вѣчностъ. Тогава какво ще кажете. Следователно, вѣчността е

граница на вѣчното. Нищо повече. Вѣчността е единъ дълъгъ периодъ, но не
 безконеченъ, непрѣривенъ, дълъгъ периодъ до нѣкъдѣ е за насъ това, което
 съставя вѣчностъ. Това се и разява въ Писанието. Тамъ, като четете Стария
 Заветъ, Господъ казва: "Вѣчно ще ви изхвърля отъ очитѣ си". Какво разбира?
 сегашнитѣ Богослови тълкуватъ, че то е нескончаемо. Че ако всѣка година
 взимате по една капка отъ водата, не се минаватъ 30, 40 години, че се свър-
 ши. Казва Богъ: О, Израиле, обърни се къмъ мене. "Вѣчностъ значи единъ вѣкъ
 Криво разбиране на Богословцитѣ, много лесно турятъ наказания. Сегашнитѣ
 съдби турятъ за 10 години наказание, но съвременитѣ Богослови, които учатъ
 Богословие турятъ 10¹⁰⁰. Знаете ли какво нѣщо е въ стотна степенъ. Въ
 края на краищата всички тия Богословски философски разрѣшения, Господъ
 ще ги разрѣши по следния начинъ. Господъ ще ги събере и на всичкитѣ ще
 тури това число. Като започнатъ да страдатъ, ще ги попита, за колко години
 искате да страдате. Всички философи, които си опредѣлили разни страдания
 Господъ ще ги тури въ страдание, послѣ ще ги попита за колко години не
 искате да страдате да ги осждятъ. Тогава философитѣ ще кажатъ: 10, едни
 тамъ ще спратъ, други ще кажатъ 9, други за 8 години, други ще кажатъ 7
 6, 5, 4, 3, 2, 1. Казва: Господи, жена има една година това е голѣмо не
 живѣе тия числа, нищо повече. Всичката тази философия лежи въ следното:
 за да се втѣлпи въ съзнанието на хората, че има страдание. Има страдания
 Уминитъ човѣкъ, като му ударатъ една прѣчка, отъ едната прѣчка разбира,
 казва: стига, разбрахъ. Понеже той е толковъ ученъ да разбере отъ единъ
 ударъ. Единъ Француски капитанъ искалъ да се противопостави на единъ
 законъ, който издали. Отива при единъ приятель, снелъ си дрехитѣ, казва:
 да ме ударить съ плоското на сабята. - Защо? - Че ме ударить, веднажъ, два п
 пкти, три, четири, когато ти кажа, спри, ще спрешъ. Онези приятель, като го у
 удариль веднажъ, казалъ: стига, разбрахъ, колко може да издържа. Той раз-
 бралъ може ли да се противи. Уминитъ човѣкъ разбира отъ страданиято.
 Глухавиятъ човѣкъ ще остане единъ пътъ, два, три пъти да го ударятъ, по-
 слѣ ще разправя, че пострадаль, че го били това, онова. Има страдания въ
 свѣта, които си безполезни. Сега ние сме дошли до едно време, когато мно
 го страдания си безполезни. Зъпримъ безполѣзни страдания си следнитѣ
 каже ти нѣкой обидна дума. Отива день, два, три, цѣла година, двѣ, т и дес
 сетъ години минаватъ и има хора, които не може да простятъ. Питамъ сега
 тия мъчиина вътрѣ за какво си? За една дума. Казва: обиди ме, каза ми нѣщо

до обидно. Хубаво, колко струва туй обидното. казватъ нѣкому: ти си Магаре. Ами магарето досега, като му казватъ милиони пѣти магаре, то не се обидва, досега ушитѣ си станали по-дълги. казва: дѣйствително. какво значи магаре. Дѣ е лошото въ магарето. Лошото въ магарето е неговата упоритостъ. Всичката лопевина е неговата упоритостъ. Лопевината на магарето седи въ туй. магарето като каже, нѣма, чакай ти. Питамъ тогава, когато единъ човѣкъ се заняти, че не отстъпва отъ своитѣ убѣждения, или когато нѣкой пияница не отстъпва, казва: навигъ имамъ. Какъвъ навигъ? Единъ пияница казва: азъ не може да се откажа да пия вино. казвамъ: много добръ, дайде му едно кило вино. Той еди на масата и кръчмаря стои съ единъ хубавъ бастунъ, казва: ти ще пиешъ, азъ ще работя. Той пие една чаша, онзи го удари веднажъ. На втората чаша, казва: стига толкова, излиза навънъ, остава оканицата. Защото страданнето на гърба струва повече, отколкото удоволствието. Ако единъ ударъ наказва човѣка да не излива оканицата по сѣкия начинъ и природата дѣйствува съ насъ. казвамъ: ние съврѣменнитѣ хора трѣбва да дойдемъ до основа правилното разбиране. куртурата въ какво седи. ненужни страдания има въ свѣта. Срѣцнешъ единъ човѣкъ въ пѣта, казва: трѣбва да си се отбилъ и ти казвашъ: трѣбва ти да се отпнешъ. Единъ отъ двама ви трѣбва да се отбие. послѣ казва: ние трѣбва да върваме въ Бога. То е крива схващане. Човѣкъ, ако нѣма мисль, не може да върва. ай: първо трѣбва да се образува правилната мисль въ васъ, защото върата се подържа отъ мисльта. Тамъ дѣто нѣма мисль, не може да има върта. не че върата, е послѣдствие на мисльта, но върата се проявява само при една мисль правилна. Ти не може да вървашъ, ако нѣмашъ една правилана мисль. Батуй въ върата говоримъ, че човѣкъ трѣбва да бжде разуменъ, за да има върта. Какво нѣщо е разумността. Вие казвате че въ свѣта има нѣща, които сѣ крайни причини и послѣдствия. Началото и краятъ на нѣщата е изпитание. най-важното Краятъ на нѣщата е постижение на нѣщо, което трѣбва да се постигне. Защото, когато Богъ създаваше свѣта, не мислеше за причинитѣ и послѣдствията, за Него е важенъ краятъ какъвъ ще бжде. Началото и краятъ на нѣщата сѣ важни. Богъ мисли само за два нѣща, за началото и за краятъ на нѣщата. Краятъ това е най-високо, ако ти мислишъ, какъвъ ще бжде края, като се учишъ... Следъ туй иде причината на нѣщата каква е, когато туря нѣщата въ слѣдствие. най-послѣ имате послѣдствието, то е най-дълготното състояние. казвамъ: краятъ е, който увѣнчава. Ако краятъ е добръ, тогава тази причина и послѣдствие оправдаватъ този край. Всекога човѣкъ е вървалъ и като

вѣрва, той нас, какво е добилъ. Ако да кажемъ единъ човѣкъ внесе вѣрата
 въ себе си и художникъ може да стане, и писателъ може да стане, тогава
 вѣрата има мѣсто. Но, ако ти придобнешъ вѣрата и придобнешъ суевѣрие въ
 себе си, тогава, какъвъ е краятъ? Ти ще вѣрвашъ въ всичко, но няма да имашъ
 нищо. Запримиръ мнозина вѣрватъ, че въ този животъ ще умратъ невѣжи, но въ
 слѣдното прѣраждане, ще стане нѣщо отъ тѣхъ. Нѣма смисълъ. Ако въ този
 животъ не може да стане нѣщо, то и въ свѣдното не може да стане. Отъ дѣ
 сега единъ грѣшникъ въ този животъ, а въ свѣднатиъ животъ да стане правед-
 никъ. Вземете чисто научно отъ дѣ какъждъ въ този животъ човѣкъ ница не
 станалъ, зацо той прѣдполага въ слѣдното да стане нѣщо. Той трѣбва да до-
 пусне, че въ него има извѣстни възможности и може би въ свѣднатиъ животъ
 ще има условия да сепижежики развине, но той за тия възможности има и
 сега условия. Стига човѣкъ да започне да мисли върху онова, което е заложено
 въ него. ~~Зацо~~ ~~отъ~~ ~~онинъ~~ човѣкъ, който десетъ пѣти се облича на единъ денъ
 той не мисли, той има само едно чувство на хубавото. Но той живѣе отзадъ
 на главата си. Той, като ходи се облича да се прѣдстави
 прѣдъ другитѣ хора, облича се съ една дреха съ друга, но то
 е една запалка, главата не трѣбва да бъде тѣсна. Тѣзи хора, които иматъ
 стѣснена глава отзадъ, въ тѣхъ има съзнание да станатъ доста широкитѣ и
 искатъ да бъдатъ спротнати, тѣ си хора, които искатъ да иматъ доброто мнѣ-
 ние на хората, тѣ се обличатъ заради хората, ~~когато~~ туй чувство е аномал-
 но, тогава се ражда цестлавнето. Ако главата на човѣка е спрѣсната отзадъ,
 той може да зароби себе си за пари, той живѣе за хората, то е чувство на
 цестравне, то е лично чувство. Длюбватъ му ще бъдатъ пълни съ пари, ще
 има дрехи, обуца, шапки, прѣститѣ му ще бъдатъ окичени съ прѣстени съ ди-
 аманти, като ходи, дига риката си навсѣкъждъ да се видятъ. Нему прави прия-
 тно впечатление да си покаже прѣстенитѣ, всѣки да види неговитѣ прѣстени
 хубава връзка, приятно му е, казватъ, смахнати. Не е смахнати, то е чувство
 друго. Има нѣкой противоположно, виждашъ съвсѣмъ разпасанъ. Казва: той е
 скромень човѣкъ. Но и скромнитѣ хора, които никакъ не се обличатъ съ много
 горделиви. Другитѣ си цестлавни. Цестравнето е за прѣпочитане прѣдъ гор-
 достята, зацо цестлавнето е отвѣтъ за хората, а гордостята е отвѣтъ.
 Горделивнатиъ често ходи смисанъ. Ти ще бъдешъ облечень добръ, понеже е за
 твоео добро. Ще облечешъ ума си съ хубави мисли, ще облечешъ сърцето си
 съ хубави ~~инижики~~ ~~желания~~. Това се дрежъ. Всѣки денъ ще се обличашъ. Кой
 то не знае, той ще се кичи отвѣтъ, но то е единъ процесъ. Азъ пакъ ще ви

приведа единъ примеръ въ една отъ църквитѣ има единъ свещеникъ, казва: да ти кажа едно чудо. Гледамъ по едно време се задава владиката съ всичкото си величие дванадесетъ свещеници като ангели вървятъ отъ двѣтъ страни. Този христовия помазаникъ казва: азъ нѣма да влизамъ въ църквата, трѣбва да му четатъ редъ молитви, заставатъ дванадесетъ свещеници и не само това, но трѣбва да му турятъ единъ тронъ, на гърба му туриха една царска мантия, четохъ молитви, виждамъ, сега ще го теглятъ, дойде единиятъ свещеникъ съ кандилницата и докато не му поведатъ съ тебѣ, той не влиза въ църквата. Той ще се изправи, ще се кръсти, ще прави поклони, ако да не застане естествено сега. Той, като се изправи, казва: молитва е това. Ако това бѣше единъ другъ да забрави човѣкъ, че нищо да не мисли заради него, азъ ще го похваля. Но тази молитва може да прѣдизвика, какво ще прѣдизвика? - Смиль, както у васъ. Но и ние, като се молимъ по нѣкой път, казваме: въ молитвата трѣбва да има едно положение, че кой какъ те види да му е приятно. Ако ти дойдешъ безъ Бога наведешъ се на едната страна, послѣ турихъ главата на другата страна. Но ти прѣстани съ тия работи като онзи ученикъ, който не разбира урока си. Онзи, който знае се изправя прѣдъ дѣската, каквото пита учителя рѣшава, отговаря пише. Учителятъ каже: това, той веднага пише. Онзи, който не знае, поглежда учителя, рѣшава, задрѣскава, пише задраска. Учителятъ казва: ние не е тѣй нѣкой път на васъ окултните ученици ви казватъ: вие сте на кръвния път. И дѣйствително започвате да отивате. Казва: най-първо азъ съмъ окултистъ. Той окултистъ станалъ. Много сега се боядисватъ отъ това гърне окултисти. Хубаво, докъ си окултистъ, извикай баца ми отъ онзи свѣтъ, искамъ да се разговарямъ се него по телефона, дай ми адреса. Че тѣй, ние минаваме за окултисти, какво разбирате подъ думата окултистъ. По-добрѣ коде е въ ума, който имате, докато намирате другъ, че да го турите. Сега нали имате единъ старъ умъ. Вие всички сте не само православни, нѣкои българци дойдохъ и туриха евангелисти. Каква е разликата между православния и евангелиста. Евангелистътъ дава пари съ Лихва и православниятъ дава пари съ лихва, ще дойде окултистътъ и той дава пари съ лихва. Питамъ тогава по какво се различава. Но е името, което прави човѣка православенъ. Православенъ Бога, но православнието не седи въ кръстенето. Послѣ нѣкои ще дойдеть да кажатъ: тази вѣра останала отъ баца ми. Чудни сж. Коя вѣра остана отъ баца ти. Тогава тази вѣра отъ баца ти да бѣде отъ Бога, съгласенъ съмъ, но отъ нѣкои ваши дѣди прѣдана, това е заблуждение. Нѣма нито една религия, която да е религия, това е само заблуждения, на онѣ

които те ръководят. Религията това са окови, въ които човек ще се вко-
ве. Ще се даде Фория за Бога, която не е. Щ дойде един човек ще описва
баба ми какъв е. Той ще описва този баба на земята какъв е, той точно
като мене, той майка на мене. "Аз съм аз, такъв е и той. Аз казвам:
аз го знам. У нас всичко онова добро, което ние проявяме то е първично
да кажем, обденъ си, имаш пет пари въ джоба. Казва: нека страта този чо-
векъ, то е отъ Бога. Но когато въ себе си имаш една черта не може да про-
стиш, то е благородство ли е? Аз знам едно куче на един селянинъ въ вар-
ненско, кучето на Драгни, кучето едно бѣло куче, което винаги отиждаваше.
Ако го ударих или го наплушех, туй куче може би слѣдъ една двѣ години
ще те ухапе, ще те хване за крака. Казва: да знаеш още веднажъ да не пра-
виш. "о бѣше пословично бѣло куче отъ порадата на английскитѣ булдокъ.
Какъв е разликата съ един човекъ, който не може да прости. Непроцаването
е едно животинско състояние. Въ всички животни има туй чувство за отиж-
дение. Вземете овцата, бедните я, тя е крайно честолюбива. "ато каже отъ ко-
шарата наделече, много не му мисли. "а казвам: трѣбва да се освободите отъ
всички онѣзи чувства, които са животински. "ашето възпитание не е нищо
друго освѣнъ осъждаване отъ качества, които сме придобили отъ живо-
тинското състояние. Тѣ са били на времето хубави, но сега са ненужни.
Страхътъ е едно придобито качество отъ хиляди години. Човекъ е страдалъ
отъ страха, но има други които са страдали повече. Обезвѣрването е придо-
бито отъ животнитѣ. Я вижъ онзи зайкъ е крайно безвѣренъ, никому не вѣрва.
заякътъ е безвѣрникъ, хемъ такъва атеистъ. кой какъ дойде, казва: не вѣр-
вамъ, каквото кажеш, казва: тия допала не вѣрвамъ. Ако му кажеш, вѣрай въ
Бога, казва: въ никакъвъ господъ не вѣрвамъ, толкозъ пъти съмъ вѣрвалъ, но
такъвъ Господъ се ми одиратъ кожата. Благодаря. "икакво благородство не е
Турцитѣ иматъ една поговорка: Благословени крака. Заякътъ казва: азъ съмъ
вече атеистъ. И зайцитѣ значи отдавна са атеисти. Положителната страна на
вѣрата е, като знаемъ причинитѣ, да дойдемъ до анази вѣра, въ която абсо-
лютно няма никакво съмнѣние, вѣра въ положителното. Новото вѣруе ще внесе
здраве. Всичкитѣ болѣсти въ свѣтъ, всичкитѣ медицински състояния зависятъ отъ
нашия ираченъ мирогледъ, който имаме. "спрѣменно трѣбва да си съставимъ
единъ истински мирогледъ. "астието се опрѣдѣля отъ мирогледа на човека.
не само вѣровто, но туй, което вѣрваш! то е страхътъ.

Да дойдемъ до практическитѣ работи. Има сестри, мъже и жени
гледашъ какъ поставятъ, учители и ученици, азъ не виждамъ сестритѣ, поне

же не ви считамъ за жени. Вие сте ученици и когато ние говоримъ за жени,
не мислете за васъ, знайте, че въ живота нима жени, не сме родени като
жени. Единъ българинъ на 45 години отива на гости на кръстника си заедно
но съ жена си. Понеже билъ много лакомъ, дали би да се засрами прѣдъ кръ-
стника си, казалъ на жена си за време една губерка, че да го побутва, казва
лакомъ съмъ. по нѣкой път се забравямъ, гледай да не види нѣкой. Отиватъ
тѣ при кръстника, тя взела една голѣма губерка. Куметь опекаръ единъ пуекъ
отъ 12 килограма, кубаво направенъ, той като започналъ, тя го бутнала съ
иглата. Казва ѝ: стига си не бутала въ нѣди и тукъ ли ме буташъ. Той забра-
вилъ. Значи за прѣвъ път не го бола жена му. Рижъ казва кръстникъ съ
губерката не боде. Казва му, якъ колкото искахъ. Куме, яде ли се, я вижъ
каква губерка. Тазъ губерка е човѣшкинътъ едикъ. Казва нѣкой: повѣрвай. Какъ
ще повѣрвашъ на снази губерка. Има едно правило, което урѣдва да спазвате
нѣкой не сподѣля вашитѣ възгледи, казвате: такава е волята Божия, така го
създаде Господъ, нека мисли така човѣкъ. Дотогава, докато работите ра-
зумно, ако те слуша кубаво, говори му, но ако усѣтишь, че не слуша този
човѣкъ, остави го, тогава най-сѣтно ще се скрѣтѣ. Дотогава, докато те слу-
ша, кажи: много кубаво съгласенъ съмъ, нови идеи му казвашь, но помъ казва:
не му говори, практиченъ е. Той е наговата дарба, която Господъ му е далъ.
Той не е правилниятъ възгледъ. И кой отъ насъ имаме правилни възгледи въ
живота. Въ сравнение единъ съ другъ имаме, но въ сравнение съ ангелитѣ
монто съ възврмили своето развитие на земята, въ сравнение съ тѣхъ, нашитѣ
възгледи су криви, ние едва сега се учимъ, какво нѣщо е Господъ. Тѣ виждатъ
Господа тѣй както слънцето изгрѣва. Ние сега сме като тѣ дѣцата, тѣ съ
като възрастнитѣ, сега нѣкой път Господъ може да ни вземе на рѣцѣ да ни
тури въ лѣлката и пакъ да си земине. Може и нѣкой другъ да те дигналъ.
Баца ти не може цѣлия денъ да си играе съ тебе да те държи на рѣцѣ, той
да те тури въ лѣлката, ти не знаешъ, кой те е дигналъ. Ти не знаешъ, кога
Господъ те дига, кога хората те дигатъ.

Разправяше ни единъ ной повнать, казва: не може да си обясна
наднакъ отъ 20 метра отъ една канара на камънитѣ и нищо не ми стана,
понахъртитъ се малко. адо не му е станало. сега философски победнато го
ва единъ нлвзия. Той човѣкъ не побувеличава, вѣрно говори. Има такива слу-
чай. Като падне човѣкъ, като губена топка отскочи, само натърти се малко.
Има нѣкой, който го е подгрѣвилъ. Ако вие изключителния случай го преве-
дете на единъ ученъ човѣкъ, казва. това не е възможно. То е невъзможно, но

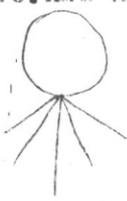
ако един човек падне от четири пет етажа, ако падне в една спасителна мръжа, той само ще се натърти, но, ако падне от петия етаж в една мръжа, какво го очаква? - Смърт. Но, ако се хвърли в една спасителна мръжа, то ще бъде спасен. ~~Съдбоватено~~ и в духовния свят има спасителни мръжи. Ако ти се качиш на петия етаж и концентрираш ума си към Бога и се хвърлиш, тялото ти ще се поляризира, ще олекне и ти ще слъзеш на земята по този закон като парашут. Ако отгорѣ каменъ: стигне, тази работа се свърши, ще се убиеш, но, като се хвърлиш и бъдеш съсредоточен, самъ ще поляризираш силата и когато те привлече към земята, ти като перце ще се ~~еннат~~ ~~каменъ~~ ~~х~~ ~~азваеш~~: стана с мене едно чудо. ^и само това, но може да направите един опит. Най-първо направете този опит. ^М може да направите този опит, аз го давах, но мнозина си изливали съ-счужени-бра изключени крака. Той се хвърли, но си навърши крака. Може да се хвърлиш от един метър, два, три, 4, 5, ако не знаеш как, може да се натъртиш, може да се убиеш. То не е за всеки. То е опасна работа, но има възможности, дѣто човек може да направи един опит.

~~и~~ ~~с~~ Но най-първо научете се да гледате широко. Казва: случва се. Не мислете така, тия братя си и ого набожни. Между вас имате всичките възможности да станете и владци и понове и барони и какво ли не, всичко може да стане от вас и писатели и художници, всичко това може да стане. Даже ако аз имам свободно време в десет години можех да направя когото и да е от вас, каквото иска. Ама десет години трѣбва да похарча енергия. ^и ако вие искате, имате възможности. Щом дойдете до известна възраст, погледнете се в огледалото, казвате: ще се мре. ~~Оставете~~ тази мидля. Не туряш мисълта, че идеш при Бога да ядеш, не мисли за земята. Вчера дойде при мени единъ външенъ човѣкъния отлични възгледн. Ималъ динъ младъ човекъ, умрѣлъ. Той богатъ човѣкъ, търговецъ милионеръ, но дошло въ него съзнание, казва: дошъл съмъ до едно заключение, нека да ми се даде всичката сиромашия, но туй, което съмъ придобилъ да остане. Азъ съмъ разбралъ колкото човѣкъ е по-сиромашъ, по-лесъ оживѣе. Азъ съмъ богатъ, отиталъ съмъ богатството, но искамъ сега придобито да не изгубя, искамъ Господъ да не ми го отнеме; Човѣкътъ търси начинъ да се съобщи съ оня святъ, дошълъ при мене да викамъ сина му. Благодаря, че като умре синъ ми, бѣхъ много скръбенъ, но дойде една баба може би на 50 години, разправи ми тази баба, какъ вървѣло шествието, синъ ми вѣкъ вървѣлъ послѣ като дошли до гроба, като турили тялото, синъ ми се дигналъ надъ тялото, като го заровили, тѣло-

то останало въ земята долу, той отишъл нагорѣ. После той пита единъ евангелиски проповѣдникъ: а ми кажи, кѣдѣ е синь ми. - Вѣрваше ли въ Исуса Христа? Младъ бѣше, не бѣше челя Евангелието. азва: въ ада е. - Поряза ми се сърцето, искахъ да се скарамъ, какъ тѣй този синь, когото ~~бъ~~ чахъ, го мушна въ ада. Той господъ да е милостивъ, младъ бѣше, добъръ бѣше. мушна го, казва, въ ада. азвамъ: не е въ ада, той е между васъ, има да живѣе още 30 години на земята, защото младъ отиде, той имаше да живѣе 50 години, на 21 заминалъ, още 30 години има да работи на земята. - Право е, казва, тази баба казва, че той дошълъ при насъ и казалъ: имамъ по-голямъ братъ, да не бърза да се жени, идущата година азъ ще дойда да му кажа, кой мома да вземе, да се ожени. той си приготвява. азвамъ: 30 години ще ходи между васъ, вие постоянно ще мислите заради него. Този човѣкъ сърдечно се разговаря, той самъ дошълъ до известни философски разбирання, той има прозрѣние, той човѣкъ на 40, 50 години ~~та~~ казвамъ: тази вѣра, която сега имаме трѣбва да ни даде единъ обектъ, ние да разберемъ живота. ^н не сме теглили и млади и стари сме теглили, теглили, какво повече. За този дяволъ сж ни говорили, за Господа, за ангелитѣ, хубаво. Грѣшникъ сме правили, хубаво. "сега сме страдали, побѣдѣ ни главата отъ страдание. ^к какво трѣбва да се прави сега. ~~да~~ се проповѣдва ~~живота~~. На човѣкъ му казвамъ: въ който день се откажешъ ~~освободено~~ да слугувашъ на дявола, Господъ ще те прати въ рай. Да напуемъ снемъ всичкитѣ недъзи, недъзи, които имаме. И дѣйствиелно, като идете въ другия свѣтъ, че се освободите, но по-добъръ е тукъ да се освободите, защото, като идете въ оня свѣтъ, тамъ имъ работници, тамъ лесно ще те съблекатъ отъ оиъзи недъзи, които човѣкъ има. ~~сега~~ на васъ говаря, нѣкои отъ васъ сте по-напрѣднали. сега, като говоря, не разбирамъ да вземете изяснение, свършено въ човѣка да има единъ широкъ възгледъ. ^н най-първо идкамъ всички да бъдете чистосърдечни, рѣшете чистосърдечно да си познаешъ всичкитѣ погрѣшки, вечерно врѣме кажемъ: туй нѣщо не трѣбва да правя. То не е зло. туря си чистосърдечно, не се извинявай, не търси причината, у другъ. ^н о кажи: азъ не бѣхъ толкова уменъ, нищо повече. ~~защото~~, ако търсишъ синь, ти работата е далечна, нѣма да я разрешешъ. ^н е кажешъ: че азъ страда, азъ съмъ причина. ^н че ти си причина, но тѣй ще го туришъ въ дадения случай, по-добъръ е да кажешъ азъ. Ние не знаемъ причинитѣ, зацо да допускатъ ме, грѣхътъ той съществува като възможность при развието на тѣхната интелегентность. но съществува и друга възможность, че при грѣха, при туй падане на човѣка, човѣкъ може да придобие едно ново ~~книжачно~~ понятие за

за любовта, друго яче тази любов не бихте разбрали. Съществува друга възможност. Пък единъ денъ, като идете въ духовния свѣтъ, като идете въ рай, вие ще разберете напълно всичко, донекдѣ ще разберете причинитѣ. Отъ тия сегашнитѣ страдания ни поменъ нѣма да остане, вие ще се усмихнете, ще кажете: колко съмъ билъ глупавъ. Та проповѣдватъ, че Господъ е огънь пояждающъ. Тѣ си глупави работи. Огънъ е огънь, но огънь на живота. Нѣма какво на мене да ми разправятъ, нѣма какво да ме лъжатъ, огънятъ стана разрушителенъ, вие го направихте, като съгрѣшихте, тогава придоби качеството да разрушава. Този огънь, който излиза отъ Бога, носи животъ. Пояждающъ огънь за кого, за който се противи. Нѣкой казва: той ще дойде на облаци. Тия облаци сѣ човѣшкитѣ мисли. Той нѣма да дойде на физическия свѣтъ, той ще дойде въ вашитѣ умова. Ако Христосъ не дойде въ умоветѣ на хората, и хиляди години ще го чакатъ още. Въ Америка въ 1845 година го чакаха, излязоха съ бѣли дрехи всички тѣзи тѣ наречени адвентисти, излязоха въ бѣли дрехи, когато излизаше изгрѣванъ, но Христосъ не дойде. Всичкитѣ богословски теории прѣтърпѣха крахъ. Христосъ дойде, спиритическото движение дойде въ Америка. 60 милиона хора, които върваха, тѣ върваха, че ще дойде Христосъ. Христосъ дойде, но не го разбраха. Пакъ при мене дойде единъ съботянинъ въ 15 година, че Христосъ ще дойде, пита ме, кога ще дойде Христосъ. Ч пакъ въ 1 година бѣше обявено, че ще дойде Христосъ, не пакъ не го разбраха. че тогава идеята на германския императоръ бѣше отлична, ако го бѣха поддрѣлили, този човѣкъ не би направилъ туй, което направи. Хубаво, ако всичкото духовенство се присъедини и върва, духовенствъ то е, което развалява свѣта. Ако всичкитѣ духовници се присъединятъ и започнатъ да мислятъ едно и също нѣщо, тази истина, че дойде; ако всичкитѣ учени хора се събератъ, ако всичкитѣ философи се събератъ, ако дойде Христосъ, ще има посрѣдчане, нѣма да има калури и калугерници въ свѣта. Като дойде Христосъ въ свѣта отъ тѣзи свещеници, патриарси, царе ни поменъ нѣма да остане въ двѣта, всичкитѣ попове владци ще бѣдатъ облечени съ бѣли дрехи копринени вратата на князетѣ ще бѣдатъ отворени, вратата на философитѣ, на университетитѣ ще бѣдатъ творени, нѣма да има такса. ако дойде Христосъ по желѣзницитѣ ще ходи даромъ, като дойде Христосъ, бакалитѣ безъ пари ще продаватъ, зарзаватчицѣ, блѣкаритѣ, пѣкъ и вие всички, като дойде Христосъ, даромъ всичко ще правите, съвсѣмъ ще се измѣни този редъ, нищо нѣма да остане ни поменъ. Ще биде, че го видите. този редъ ще се обърне. безъ пари какъ може. Ние, понеже не сме умни хора при сегашното наше разбиране, знае

еще, на какво място? Нѣкой си извлячи из крака, казватъ му, върви право. Не може. — Намѣсти си крака. Не мога. Правъ е, не може, азъ вървамъ. Намѣсти му крака, ще ходи като войникъ. Съ тия извълченихъ идеи не може да ходишь, съ тия извълченихъ крака не може да ходишь. Като се намѣсти крака, може. Новото учение ще намѣсти краката на хората, / ~~впланишето~~. Новото учение е несъвѣстно съ сегашния редъ и порядъкъ на пѣщата на земята. При туй разбиране на хората, немислимо е да дойде царството Божие на земята. Всичко това трѣбва да се смене долу. Най-първо трѣбва да внесемъ царството Божие и може да внесемъ царството Божие. Нѣкои въртите глава, но, като азъ въртите глава, има двойно значение. Защо нѣкой пѣтъ си въртите главата. Турете въ ума си, че когато започнемъ да владеемъ главата си, нито на дѣсно, нито на лѣво да я държимъ, какво ще бъде. Защото човѣкъ, който не може да държи главата си, то е едно нещастие. Двеста се, отъ положението на вашата глава, зависи вашето щастие. Споредъ свръшенната наука, какъ ще държимъ главата си. Азъ не искамъ да разправямъ, но новата наука ще бъде едно суевѣрие. Ако при този перпендикуляръ е поставена главата като та си волка, ако не знаете нѣен языкъ, които се образуватъ въ едно или друго направление може да опредѣлите вашето бъдеще, или щастие, или нещастие то. Има намерени, когато вие излизате и искате да правите нѣщо, държите главата си въ едно направление, може да изгубите, защото наклонението на главата въ една посока ще измѣни тежението на вашитѣ мисли, ще измѣни тежението на вашитѣ чувства. Да кажемъ искате да идете при нѣкой банкеринъ за пари, наведешъ глава на дѣвсти ти ходишь да го опиташь, но азъ ти казвамъ още, като трѣгнешъ по този начинъ, банкеринътъ ще наведе главата на дѣсно. Откъдѣто влѣзешъ отъ другата страна ще излѣзешъ. Като влѣзешъ при банкерина, остави главата си свободна, да ти е приятно и като идешъ така, може да имашъ пари, колкото искашь. Той нѣма да ти даде всичното богатство, но, каквото искашь ще ти даде. Когато се молишь, ще поставишь главата си като прѣдъ Бога, както поставишь за молитва, за свячено мѣсто. Молитватъ е едно токиране. Да поставишь главата си при този перпендикуляръ, ако не може да поставишь главата си подъ този перпендикуляръ, никаква молитва не е. Казвамъ: нѣкой лежи, но, ако въ леженето болния се моли. Когато се моли болниятъ, той ще оздраве. Чакъ болниятъ, като се молятъ, той ще издигне главата си права. Азъ помня, тукъ единъ братъ бѣше боленъ, главата си поставишь на истокъ цѣлия бѣше изтегнатъ. сестрата каза: свърши Иванъ, да остане, да поодгледъ да дѣщата, да ти поотхрани малко. Азъ отивамъ да го слушаемъ, той чете не

молитва. Казвамъ: той утрѣ ще бъде здравъ. Азъ го послушахъ, той се моли. Знаешъ, какъ сладко се моли, музикално се моли. Казвамъ: сестра ти не се бой. Ако не бѣне се моливъ, щѣне да го носятъ.

Казвамъ сега: има една наука, въ която трѣбва да поставимъ глава, понеже отъ тамъ всичкитѣ сили ще потекатъ. Трѣбва да си прѣчистишъ тѣлото. Едно положение с га, при което трѣбва да изучавате. Като станеш сутринъ, да ти е приятно, че седишъ въ тази поза. Ако свѣтътъ е разуменъ, позата е геометрическо опредѣлене. Ако всѣка една планета си има своя орбита, ако всѣки единъ атомъ си движи по своята орбита, човѣкъ, който е разуменъ, и той си има ^{своя} орбита. Казвамъ: всички имате възгледи, какъво ще стане съ насъ. Азъ казвамъ тѣ: всички може да опрѣвите вашето бждаче, ако сутринъ, вато станете, знаете, какъ да поставите тѣлото си. Може нищо да не четете, ако се нагласишъ, ти в днага ще започнешъ да възприемашъ. Ако се подгавешъ въ едно положение хубаво ще започнешъ да слушашъ, всички тѣ хубави мисли отъ цѣлата земна повърхность ще бждатъ въ ума ти, ще придобешъ едно настроение. Цомъ ти имашъ благоразположенето на ^{твоитѣ} нивитѣ ближни ще слѣдишъ и не-напрѣднали с щества, щесе подигне *духа*. Докато ние нѣмамъ съдѣйствието на оиѣзи, които си занимавали прѣди насъ, не само, които си занимавали прѣди насъ, но които ще дойдатъ слѣдъ насъ, мично ще може да се живѣе въ свѣтъ. Никой светия самъ не може да стане. Въ живота, за да станемъ светии, то е крайната цѣль. Казвамъ: светия ще стана. Светия значи въ пълната смисль на думата може да се радвашъ въ живота. Светията се радва на всичко. Най-малкото, което придобие да бждете радостни. Най-малкото, но и най-голѣмото благо. Сега въ новото учение, като придобие тия малкитѣ работи, ще дойдатъ голѣмитѣ, лесно се придобиватъ. То е за този, който знае, каквато мич отия и да има, ще я понесе. Но, ако човѣкъ не може да придобие това малкото и голѣмитѣ работи не може да придобие. Ако той не може да постави главата си тѣ, както трѣбва, ако не постави рцѣтъ си, ако ги тури въ джоба, или ги тури отвъдъ отпрѣдъ, докато намѣришъ едно положение, въ което да се чувствуващъ добръ. Много мично е да се намѣри едно положение естествено. Какъ трѣбва да се моли човѣкъ? Ако ти поставишъ рцѣтъ си надолу, то е най-естественото положение. Остави рцѣтъ си свободни. Не само това даже 10, 15 минути трѣбва да седите изправени доброто кръвообрѣщение. Вне бързате, казвате: нѣмаме врѣне. Молете се половинъ часъ, 15 минути не малк за вашето здраве, не бързайте, може да не се борите. Оставете

всичко въ свѣта, ще се подобри кръвообръщението. Нѣкои отъ васъ може да направятъ опитъ. Имате бѣли носци, въ три четири години, ще ви давъ правилно на нѣкои може да почериятъ носитѣ, да се подмладятъ. Азъ бихъ желалъ нѣкои отъ старитѣ сестри да се подмладятъ и да задряматъ младитѣ. Ако единъ човѣкъ може да се роди старъ, той може и да се подмлади. Ако религията насъ не може да ни подмлади, за що ни е, ако тази религия не може да ни даде потикъ, задвижени нашитѣ способности, за що ни е. Ако въздухата, която дишаме, не може да внесе животъ, за що ни е, ако водата, която приемемъ не внесе животъ, за що ни е. Ако свѣтлината, топлината, всичко, което азъ не искамъ че тия сръдства условни се носятъ животъ. Та казвамъ: че имате стиснати сръдства друго схващане за животъ. Ако тая православенъ се коли и се кръсти. Дѣйствиелно краснотата има нѣщо, то е магнетисване, ако се направя, както трѣбва. Но тѣй както го правятъ, дяволътъ не го е страхъ. Има едно кръстене, което е магнетисване. Пъкъ азъ може да се кръстя и съ двѣтъ рѣци и то е кръстене. /Оживяване/. Ти не знаешъ, какво значи кръстене, азъ да ти кажа. Като турнешъ рѣката си на главата, значи да ни: да си мислишъ много, като турнешъ рѣката на корема, значи да идешъ малко, когато турнешъ рѣката на гърдинѣ, значи да работишъ повече. Кръстенето значи: да мислишъ много, да идешъ малко, да работишъ повече. То е смисалътъ на кръстенето. По-хубавъ смисалъ за българитѣ не може. Св. Троица, лицата на Бога, то са други нѣща. Много ще мислишъ, малко ще идешъ, много ще работишъ. Значито, който работи, то е отъ Бога, който се труди е отъ хората, който се мисли е отъ дявола.

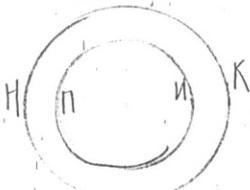
Сега оиѣли сестри, които искатъ да се подмладятъ, ще се подмладятъ мислитѣ ви, да подмладятъ сърцето и слѣдъ туй може да направятъ бѣли носци въ черни, азъ може да ги боядисамъ. Всеми единъ отъ васъ може да ги боядиса има една масъ бол. Вземете насерете коприва, счукайте я и прѣвъ цѣлата година употребявайте, може си слѣдъ година, година и половина да почерият. Копривата има досѣа жейзо. То е единъ елементаренъ методъ. Всичкото веди въ човѣшката мисль. Правилността седи въ нашата мисль, правилна ли е нашата мисль слѣдъ туй друго е опрѣвено въ насъ кръвообръщението, диктателната система, чувствуването, всичкия вѣншецъ животъ ще се обуслови споредъ нашата мисль. Затуй всичкитѣ скулписти на западъ иматъ лекции курсове, мислю да мислятъ, иматъ такива упражненя дадени. Сложенъ процесъ иматъ. Казвамъ: мисльта си ще оправияшъ, всичкитѣ тѣхни системи са много сложни, туй го наричамъ кръвообръщение. Азъ

Имам едно правило: аз като се изправя в 15 минути може да имам в една година може да постигна толкова, колкото един окультист в 20 години. Нѐмок в ботият 20 години и имам постижения. Защото природното в една година, може да го изгуби моментално. В природата съществуват такива загуби. Имам туй да бъде за насърчение, говоря практически не само да утѐшаване, всички нѐща, които се случват, тѐ имат задачи. Имаш ревматизъм, болни, стѐгане на главата, тѐ си само задачи. Боли те главата прѐгрести се само, ако не можеш, повикай друга сестра, ако е тя не може повикае втора, кажи-погоди се заради мене, повикай трета, четвърта, докато ти мине главата. Трѐбва да се създаде един метод. Един брат нѐ гледа на очите, казва: туй всички си болни. Не си болни, болни си тѐхните мисли. Нѐмок изследват очите и аз изследвам очите. всички си болни, но болестта не е във време е пространство. Сега може да дойде при мене и да намерят известни болезнени симптоми, слѐд 15 минути може да се постави така, нѐка да има никакви симптоми. Болестта е състояние извън времето.

Една книга мисъл в тебе може да създаде една хубава изключителна болест, една хубава мисъл може да прѐмахне едно болезнено състояние. Имено за силата на мисълта имаме събрани ред доказателства. Мощна е силата на мисълта. Вие знаете този примѐръ: една американка 12 години била инвалид, лѐкували си я най-видните лѐкари във Америка, но никой не може да я излѐкува. Чете една книга лѐкуване съвѐра, казва: и аз може да се излѐкувам, въ името на Исуса Христа и веднага става, започва да ходи. Мисълта ѝ се чуди, какъ се е излѐкувала. Но Христосъ дойде въ ума ѝ и каза: стани и ходи! Какъ може? - Може да бъде.

Щомъ любовта влиза въ човѐшката мисъл съ нея човѐкъ започва. Любовта въ живота е начало и край. Мудростта е причина и послѐдствие. То е едно единъ път. Само човѐкъ, който люби, въ него има причина. Любовта те заставя да направиш нѐщо. Любовта е причина за всичко.

Веднага, щомъ дойде любовта въ свѐта, тя ще създаде всички. Причината за появяването на земята е Божията Любов. Щомъ любовта се появи, тя е причина да се появи Божията Мудрост, която охранява съществата, ограничените, условията. Тогава двѐ нѐща трѐбва да знаете: условията това е външния живот, тѐ не зависят от васъ. Възможностите то сте вие. Ако вие знаете, какъ да употребите вашите възможности външните условия винаги се подчиняват на вътрѐшните. Следователно, за условията на живота не се безпокойте. Спрете се на възможностите, които

които се вътръ. Всъква външна възможност съответствува на едно вътръшно условие. Домъ имате възможност, имате условия. Има три положения на Божия промисълъ. Домъ се спрете на външния свѣтъ, не го отхвърляйте, защото въ външния свѣтъ, какъвто е той, такива сѫ и условията. Не се борете съ е свѣта, използвайте свѣта. ^{Сега} Тогава ~~ще~~ дойдемъ до третото положение, Богъ, който знае защо сѫ нѣщата, Той ще дойде и ще ви помогне. Домъ правите у усилия, Той ще дойде и ще разрѣши въпроса. Ако вие не използвате възможноститѣ, условията ще останатъ неизползувани. Не че Той не иска да се наиди, но Той не се наиде, понеже е Любовь. Домъ въ мене се зароди желани да направя нѣщо, веднага Богъ дойде да помага. Тогава Господъ ще направи свѣта, има възможности. Казватъ: какъ живѣя идната година. Седите нѣкоя пктъ, казватъ: азъ може да станя инвалидъ. Никъждъ въ Божията програма не е писано, че ти може да станешъ инвалидъ. Обаче, ако съгрѣшишъ, ще бъдешъ инвалидъ, ако не използвашъ вътръшнитѣ възможности. То е вече ясно. Да пристанете да се биезпокоитѣ, но да не дойде другото положение: има друга една опасностъ въ окултизма: да мислишъ, че знаешъ много нѣща. Сегадната наука знае, прави доказателства. Астрологията еди какви си съчетания на планетитѣ. Ти знаешъ сѫнка на планетитѣ, съчетанията виждашъ, гороскопа имашъ, много добри съчетания, но работата не върви пакъ. Има друго нѣщо Условия има въ астрологията. Астрологията както е сега съпоставена, съчетанията на планетитѣ показватъ външнитѣ условия, но въ астрологията има възможности на човѣка може да се направи другъ единъ хороскопъ. Тия условия, които планетитѣ показватъ възможноститѣ, съответствуващи сили, които сѫ въ мене, какъ може да се използватъ, да знае, като дойде еди коя си планета, условия имамъ, но азъ може да спя. Въ този случай да може да използвамъ тия условия. Има и другъ хороскопъ въ Божествения свѣтъ. Три хороскопа трябва да имашъ, за да знаешъ сво то бъдаще. Първо трѣбва да разбирашъ природния свѣтъ, трѣбва да разбирашъ духовния свѣтъ и трѣбва да разлирашъ и Божествения свѣтъ. Тѣ сѫ три свѣта и всѣки свѣтъ си има свой хороскопъ. Като направилъ и третъ нѣма никакво изключение. Ако не направилъ хороскопа на природния свѣтъ, то е 1:3; ако направилъ и хороскопа на духовния свѣтъ, то е 2:3, а като направилъ хороскопа и на Божествения свѣтъ, то е 3:3. Сега това е бѣлѣзна за оиѣзи приятели, които изучаватъ астрология, вие, които не знаете астрология, трѣбва да учите, всѣки единъ отъ васъ трѣбва да знае нѣщо за астрология. Ще знаете ролята на

Юпитеръ / каква е. Той носи благородство, той заповѣдва. Той казва: първо благородни трѣбва да бъдемъ. Какъвъ е сатурнъ? Той дава мисль, разсъждава, разкритикува. Венера малко горецика дава, любовъ. Най: хубавото дава венера, любовта, обичта дава на Божествения свѣтъ. Мѣсечината каква дава? Въображение, матката, дѣто нѣщата ставатъ, утробата на нѣщата. Меркурий дава практичността, да знаешъ, какъ да справишъ работитѣ, даровитъ човѣкъ да бъдешъ да използвашъ възможноститѣ. Всички тия планети ще ги туришъ на мѣсто, дѣто си билъ по-рано. Де кажешъ на венера, моля ти се се богиня да заемешъ туй положение въ мене, което имаше по-рано. Да не ми се сърдишъ, каквото кажешъ за любовта, че те слушамъ, дѣмата ти нѣма да направя на дѣй. На юпитеръ ще кажешъ: каквото благородство каже че слушамъ, но не си носи тоягата, азъ безъ този жезълъ ще слушамъ. Де видишъ, че юпитеръ е едно Божество единъ братъ, по-голямъ братъ, той ще се усмихне. Сега венера само ходи и запала чергитѣ на хората. Тогава ще дойде че внесе свѣщениа огънь на огницето че го запали, че внесе миръ и радостъ и потикъ въ душата. Въ сѣврѣмента наука има сега една страна. Много науки сега сж все паталогични, занимаватъ се само съ недъжитѣ. Медицината е паталогична наука, такава наука не трѣбва да се изучава. Въ медицината трѣбва да се изучаватъ здравословнитѣ принципи, на какво основи почива здравето. Щомъ ние знаемъ тия принципи, паталогичнитѣ случаи лесно може да се разбератъ. Така както въвв медицината, нищо не може да се постигне, до никакво знание не може да се дойде. Лѣкаритѣ нѣтъ заболѣватъ, по този начинъ нѣма да изучаваме живота. Отъ грѣха нѣма да започваме. Този методъ ще туришъ настрана и ще започнемъ съ доброто. Какво нѣщо е доброто въ свѣта? За грѣха нѣма да говоримъ. Адамъ съгрѣшилъ въ рай. Ние се отказваме отъ него. Ева яла отъ забранения плодъ. Ние не се интересуваме, ние нѣма да ядемъ. Давидъ направилъ това. Ще отхвърлимъ, ние не се интересуваме отъ Давида. Че Соломонъ ималъ 900 жени, то е негова работа. Насъ не ни трѣбва. Днесъ адамъ друго яче би живѣлъ. Въ нашето време, ако се върне Авраамъ друго яче би живѣлъ. Разбирате ли. Ако азъ ида на сѣврѣния полюсъ, че бѣда като усмихнотъ, нѣма да ме познаешъ, че дойда съ гугла, съ кокуха. Ако дойда въ тропическия климатъ, че хвърля кокуха, гу лата, дебелитъ друхи. Онѣзи хора, които при неблагоприятнитѣ условия сж живѣли по единъ начинъ, това не е идеалъ за насъ. Любовта нека се вземе въ нейното естествено положение. Онова, което опетнява човѣка, не е нѣщо външно. Де кажемъ единъ мъжъ пваналъ една же

жена, какво има, че я хваналъ. То не е външно, то е въ неговата мисль.
Ако има чиста мисль никой не може да я опетни. То съ мислитъ и чувства
та, които опетняватъ, отвън човѣкъ не се опетнява. Или може една жена да
стисне или да цѣлуе, какво има че го стиснала или че го цѣлунала. че цѣ
лувката това е най-хубавото изобрѣтение на човѣшката култура. Отъ хи
ляди години цѣлувката е най-хубавото постижение, до което човѣкъ е до
стигналъ. Нѣма по-хубаво постижение отъ цѣлувката. Когато майката ще
иска да запечати, тя ще цѣлуе. Най-хубавото постижение на физическото
поле е цѣлувката. тази цѣлувка зависи отъ мисльта какъвъ резултатъ ще
произведе. Ако нѣкой мъжъ стисне нѣкоя сестра съ хубави мисли, да благо
ри на Бога, че я стисналъ, прѣгърналъ и цѣлуналъ. Защо да не каже, благо
ри, че ме цѣляна. Тя ще вземе, че се обгрѣши, казва: не го е срамъ съ муста
ци. Не така не се говори. Азъ ще ни кажа друго. Ако нѣкоя сестра цѣлуе
нѣкой братъ, какво има. Той ще я гледа, не така не се гледа. Ако ние не им
амъ своиъ възгледи, ако имашъ една сестра и я цѣлунешъ, не се събли
знявашъ, ако имашъ една сестра отвън, ако я цѣлунешъ, защо ще гледашъ
друго яче. Ако си човѣкъ, защо да е страдно, ти си на физическото поле,
за да се избѣгнатъ много нещастия. Ние имаме известни етикеции, които
ни заробватъ. Казвате: тѣй, като се остави свѣта, кѣдъ ще иде. Съ всички
нашъ моралъ накѣдъ отиде свѣта я ми кажете. Всички майки, които пазятъ
своитѣ дѣщери, остана ли една отъ тѣхъ нецѣлувана. Дѣщерята десетъ пѣти
е цѣлувана въ градината, тя дойде като светица. Не е лошо това, азъ ни н
най-малко не осеждамъ, защото мисльта вътрѣ е важна, азъ не реагирамъ
срѣду Бога. Въ свѣта не може да се реагира противъ Бога. Трѣбва да се
научимъ да живѣемъ, както Богъ исква. ацото, ако ние не живѣемъ, както
Богъ исква, нѣма да останемъ на пѣти да вършимъ каквото искаме.

Много ще мислимъ, малко ще ядемъ, много ще бѣе работимъ; Азъ
разбирамъ духовната страна, да не ме разберете криво, ето какво разби
рамъ. Срѣщна една сестра, погледна, я, харесвамъ я, казвамъ: много добръ я
направилъ Господъ. Казвамъ: да я цѣлуна ли. Азъ мислино ще я цѣлуна, тя
като върви, сѣ усѣда радостна, че азъ съмъ я цѣлуналъ. Но тази мисль,
която подига е, която ангелитѣ употребяватъ, която Богъ у потрѣбява.
Щомъ не изпълнимъ Волята Божия, че почувствувахъ една болка, че кажешъ:
ти не постави споредъ чистотата. Трѣбва да има чистота въ мислитѣ, чи
стота въ чувствата, туй, което искашъ за себе си, искай го и за другитѣ.
чистота въ мислитѣ не е външенъ моралъ, не говоря за външното, вие мора

моралъ имате, разбрайте вътрѣшенъ моралъ. Сега братя и сестри, мъже и жени трѣбва да имате единъ вътрѣшенъ моралъ. Нѣкоя сестра гледа нѣкъдѣ. Какво има, че гледа. когато е гледа е хубаво. Чека гледа. Докаго гледа тя е жива; докога не гледа, тя е мъртва. Има единъ хубавъ погледъ. Ама нѣкоя сестра гледала, че оставите тия работи, може да държиш очитѣ си затворени и пакъ да гледаш нѣкого. И прѣзъ затворени очи се гледа. Азъ по нѣкой път си държа очитѣ затворени, но и прѣзъ затворенитѣ очи виждам. Той казва: мишеше... ижи. но и прѣзъ затворенитѣ очи човѣкъ може да гледа. Трѣбва да станемъ свободни. Азъ съмъ за онази вътрѣшна свобода. тогава ще прѣстанемъ да се осуждаме, понеже е много стѣснително. Трѣгналъ нѣкоя зацо това е тѣй. Този свѣтъ ние нѣма да може да го оправимъ по никой начинъ. Да кажемъ: Господъ да оправя свѣта. Каквото Господъ направилъ е много добръ, пакъ ние сега сме съработници на Божието дѣло. Казвамъ: затуй искамъ да ви наведе на мисльта. Чистота на мислитѣ. чистота на мислитѣ, то нѣма да дойде така лесно. Ние се приближаваме къмъ новия животъ. Този новия животъ идва, но не остава за дълго врѣме. Той може да остне въ насъ, ако имама чистота на мислитѣ. Дие не че я нѣмаме, но не може да я съдържимъ. Ако идеть нѣкои нечисти мисли, самиятъ животъ, самата мисль сега се чисти.

Ако туй, което ви говоря може да го приложите, животътъ ви ще бжде като днешния денъ.

Само проявената Божия любовъ носи пълния животъ!